

Alliantie en kwam zij vaak niet zonder succes op voor de verdrukte christenen, in het werk van de evangelisatie bleef zij ten achter bij hetgeen andere organisaties op dit terrein verrichtten. Op het gebied van in- en uitwendige zending, de bijbel- en tractaatverspreiding waren reeds verenigingen en genootschappen actief voordat de Alliantie ontstond. Ook in deze corporaties werd door leden van diverse kerkgenootschappen samengewerkt. De Alliantie had op dit terrein nauwelijks een specifieke, eigen inbreng.³⁰

Een andere factor waardoor de invloed van de Evangelische Alliantie beperkt bleef, was het aristocratisch karakter dat de beweging lange tijd kenmerkte. Omdat het kerkvolk niet regelrecht in het werk betrokken werd, wist men dit niet tot geestdrift te brengen. Kenmerkend in dit verband is hetgeen L.W. Bakhuizen van den Brink vermeldt over de Amsterdamse Alliantievergadering in 1867: 'Hier hield men aparte volks-samenkomsten in een ander deel van de stad, in het Gebouw der Vereeniging tot verbreiding der Waarheid, om 'het volk' ook iets van de zegeningen der Conferentie te laten ontvangen. En hoe waar het ook moge zijn, dat in die volks-samenkomsten veel goeds door de aanwezigen genoten werd, het is toch niet te verwonderen, dat op deze wijze, ook ondanks veler zegenrijke herinneringen aan de vergaderingen, de Evangelische Alliantie in ons land niet populair werd.'³¹

Stand hield het uitschrijven van de 'Week der Gebeden', waartoe op een nationale meeting van de Alliantie in 1846 te Manchester was besloten.³² In deze gebedsweek, gewoonlijk gedurende de eerste week van januari, wordt elke dag een bepaalde tak van het werk der Alliantie in het gebed aan de orde gesteld. In latere jaren vertoonde het program een vaste orde: op maandag dankzegging en verootmoediging; op dinsdag de algemene kerk; op woensdag de volkeren en hun regering; op donderdag uitwendige zending; op vrijdag huisgezinnen, opvoedingsgestichten en de jeugd; op zaterdag inwendige zending en de Joden.³³ Het laatste punt wijst op een belangrijk aspect van het werk van de Alliantie: in de tweede helft der negentiende eeuw had zij veel invloed op de zending onder Israël.³⁴

De Week der Gebeden is van betekenis geweest. Onder predikanten en gemeenteleden van verschillende protestantse groeperingen werd een broederlijke band gelegd en groeiden vormen van hartelijke samenwer-

30. L.W. Bakhuizen van den Brink, *a.w.*, 13.

31. *Idem*, 21v.

32. De Bruijn, *a.w.*, 232.

33. L.W. Bakhuizen van den Brink, *a.w.*, 23. De gebedsweek ving op zondag aan met een dienst gewijd aan de eenheid der gelovigen of de betekenis van het gebed.

34. Kluit, *a.w.*, 276.